

Per bus ontspannen na vakantie

Ontspannen terug van vakantie is één ding. Maar hoe hou je die relaxtheid in de lucht, zodra alle opgestapelde mails, post, opruimklussen en andere werkdruk je weer overvallen? Mijn vrouw en ik zijn behoorlijk uitgerust teruggekomen van een fietsvakantie in de grensstreek van Zeeuws-Vlaanderen en België. En nu willen we natuurlijk dit seizoen nog heel lang fris en fruitig wakker blijven worden...

Voor mij als protestants predikant loert nog een extra probleem. Katholieken hebben de naam dat ze het allemaal niet zo zwaar oppakken, en zeker niet aldoor. Carnaval geeft dat wel aardig aan. Maar protestanten, oei. Luther gaat nog. (O ja, 2017, dat is 500 jaar na 1517, toen Luther die 95 stellingen op een kapeldeur spijkerde.) Luther wist een biertje wel te waarderen. Maar ik zit ook nog eens in het calvinistische appartementencomplex. U weet wel: evenveel verschillende kerken als meningen. Ook in ons appartement kunnen de bewoners elkaar met discussies zomaar in de gordijnen jagen. Geen zwarte gordijnen, OK. Maar toch, achteroverleunen en een beetje bankhangen is anders.

Nu begon deze zomervakantie voor mijzelf met een busreis naar Canterbury, Londen en Cambridge. Prachtige Middeleeuwse binnensteden, kathedralen en *evensongs*. Onderweg daarnaartoe ontstond in deze bus regelmatig een bijna uitgelaten sfeer. Het deed me denken aan de schoolreisjes van mijn basisschool. En zo kreeg ik een idee. Waarom zou een kerk alleen zondagse kerkdiensten organiseren?

Mijn type protestants is erg goed in organiseren. Echt, we hebben scholen georganiseerd, kranten, weekbladen, politieke partijen (kent u het GPV nog?). Daar kan ik gebruik van maken. Als we nu eens busreizen gaan organiseren; gewoon hier, vanuit de regio, de Liemers, de Veluwezoom. En dan beginnen we klein: een busreisje naar bijvoorbeeld Utrecht. Het Domplein. Het historische middelpunt van Nederland. DOMunder hebben ze daar: kelders met muurtjes waar *good old* Willibrord nog aan mee gemetseld kan hebben. Op de plek waar ooit een Romeins legerkamp lag (zie www.DOMunder.nl).

Iedereen kan wat mij betreft mee met zo'n uitje – iedereen die een beetje interesse heeft hoe Nederland ooit zijn agressieve Romeinse, Germaanse of Frankische roof- en moordneigingen heeft afgeleerd. Ja ja, Willibrord heeft zich suf moeten preken. Maar na zo'n tien, twaalf eeuwen hebben we mede dankzij hem toch een behoorlijk fatsoenlijke manier gevonden om elkaar doorgaans een beetje in leven te laten. Genoeg reden om zo'n fraaie historische herinneringsplek in Utrecht een keer op te zoeken.

En dat dan als dagje uit met een touringcar. Sfeertje. Zo lukt het misschien om ook tussen de zomervakanties door eens een zaterdagje samen te ontspannen en mede-geïnteresseerden te ontmoeten. Tussen alle werkdruk of discussies door.

Als Utrecht lukt, kunnen we nog eens verder gaan kijken. Naar Keulen bijvoorbeeld. Of Aken. Schoolreisjes voor volwassenen, met een memorabele bestemming. Na carnaval kun je sommige uren misschien beter vergeten. Bij dit reis-idee gaat het naast de ontspanning juist ook om de blijvende herinneringen. Of spelen mijn protestantse genen me nu toch weer parten?

Rob Nijhoff (1964) is predikant-in-opleiding van de Gereformeerde Kerk vrijgemaakt van Duiven-Velp